

**DELEGACIÓ DE PASTORAL FAMILIAR
BISBAT DE GIRONA**

NOVA EVANGELITZACIÓ 5.1

L'AUTO REALITZACIÓ PER LA FE EN

JESÚS

"Jo soc el camí, la veritat i la vida"

(Jn 14, 6)

Textos: Joan Maria Bovet

1

El jo des del punt de vista de l'ego-personatge: El jo-idea i el jo-ideal soscaven la fe.

La psicologia parla del "jo-idea" i del "jo-ideal". Cadascun de nosaltres es forma una idea del que voldria ser, de la imatge i de la semblança a la que s'ha d'assemblar per complaure els adults, des de ben petits. Ens agradi a no, la nostra ment està estructurada en base al "jo-idea" i el jo-ideal" i d'ells en sorgeix el personatge. S'han convertit en el nostre guió de vida. Aquest guió de vida s'utilitza com una plantilla que se sobreposa a l'existència promovent la interpretació esbiaixada de tot allò que apareix a la consciència del nen-a des de ben petits. Aquest guió bloqueja la nostra fe. Què és cada un d'aquests dos jo?

El jo-idea

Durant els darrers cursos hem parlat del "patró de conducta" amb el que hem après a viure des de petits. El patró de conducta el forma la idea que hem acceptat de la gent del nostre entorn des de ben petits. Si no fèiem bon dat, ens renyaven i/o ens castigaven. És així com vam anar acceptant la idea que els altres projectaven sobre nosaltres. Així es va generar el personatge que havia de complaure a tothom, si l'infant volia sentir-se estimat, valorat, reconegut. El jo-idea ens va descentrar completament de la nostra vertadera identitat interior. Totes les alternatives [que proposa el personatge] tenen la mateixa estructura mental: consten d'una idea de deficiència suposadament certa que sembla insuperable. El jo-idea és la realitat actual d'adults, si no hem fet un seriós treball. Seguim pensant i reaccionant a aquestes veus interiors: "soc maldestre", "no soc prou bo", "no soc prou llest"... Tanmateix el jo-idea fa palès que l'individu no vol ser tal com és, que desitja ser algú diferent, ser més ell mateix. Però, com fer per ser més jo mateix? Erròniament vam desenvolupar el jo-ideal.

El jo-ideal

És un objectiu d'aconseguir una excel·lència personal que s'ha de realitzar en el futur i que dissimularà la deficiència del jo-idea. El jo-ideal és un futurible: "seré molt bo", "seré més llest", "seré més..." que té un corol·lari: "i aleshores tothom m'ajudarà", "tothom m'estimarà". Però cap dels dos, ni el jo-idea ni el jo-ideal és el nostre vertader jo. La realitat és que hem viscut tota la vida reaccionant amb el jo-idea i tractant de ser el jo-ideal. Entre els dos han configurat el personatge. Quan ens hem proposat fer camí espiritual, quan llegim l'Evangelí i sentim el sincer desig de viure els ensenyaments de Jesús, si no fem un vertader despertar, probablement podem ser els de la paràbola del sembrador que escolten la paraula, però el personatge no deixa que doni fruit, o com a màxim només un 30%. Per què tenim la sensació que no avancem en el camí espiritual o que l'Evangelí és molt exigent?

2

El jo des del punt de vista de Jesús: Camí, Veritat, Vida, Amor

El primer de tot és que t'obris a Jesús.

Es tracta d'una obertura de fe. Si per la fe t'obres a **Jesús**, Ell esdevé per a tu "**camí, veritat i vida, amor**" (**Jn 14, 6**). Aleshores Ell mateix comença a mostrar-te el teu vertader "jo", i al mateix temps t'ajuda a realitzar-lo en plenitud. Ell mateix durà a terme la teva auto-realització. Això comporta tenir relació amb **Jesús**. Més avall trobaràs unes preguntes que t'ajudaran a revisar com és la teva amistat amb **Jesús** que es defineix a si mateix: **Jo soc el camí, la veritat i la vida (Jn 14, 6)**. Comencem aprofundint aquesta auto-definició de **Jesús**.

Jo soc el camí, la veritat i la vida (Jn 14, 6)

La dificultat que té el cristià d'avui per viure l'Evangelí és que no creu prou, no confia prou en la Paraula de **Jesús**. La seva és una fe superficial. La relació amb **Jesús** sovint està feta de bons desitjos, però en el fons té por d'abandonar les estructures còmodes del personatge amb el que ha viscut tota la vida. Escolta la Paraula de **Jesús**, la llegeix, la medita, potser la comparteix amb el grup que es troben de tant en tant, però el moment de viure-la es queda aturat en el nivell de consciència en el que ha viscut sempre: el personatge. Alguns bons cristians són víctima del nivell de consciència en el que pensen, mediten l'Evangelí, però no donen el pas de viure la Paraula de **Jesús** quan els interpel·la, perquè aquest pas suposa

abandonar estructures mentals molt preuades i arrelades que els desestabilitzarien el estat quo que els ha funcionat fins ara.

Jesús vida. Proposar-se de viure l'Evangelí és un pas molt fort i d'una maduresa espiritual considerable. Aleshores, com poden viure alguns cristians **"Jo soc la vida"**? Si **Jesús** no esdevé la **vida** del cristià, només es queda amb el nom i amb algunes pràctiques de devoció amb les que justifica la seva "fe". I és que portar una vida espiritual seriosa, demana el gran compromís de replantejar-se tota l'estructura mental amb la que viu. Acceptar que **Jesús és la seva vida** i posar-se a viure-la, posa en evidència l'estructura del personatge que tots vivim. Reestructurar la ment, els hàbits, creences, posicionaments, requereix un profund treball de desvetllament. Soc persona desvetllada?

Jesús veritat. Un altre punt que es posa de manifest és el de viure **"Jo soc la veritat"**. Des del personatge, l'amor a la veritat queda molt qüestionat. Quantes falsedats es viuen com a veritat! L'ego-personatge, per naturalesa forma part d'una estructura mental falsa. La ment gestionada per l'ego-personatge està demostrat que, degut a la seva naturalesa, és incapaç de distingir la veritat de la falsedat. El personatge viu un nivell de consciència en el que confon la veritat amb la falsedat que considera la "seva veritat". La prova és que el cristià que es pren seriosament viure **"Jo soc la veritat"** immediatament s'adona de l'enorme reestructuració mental que ha de fer si accepta la **veritat que és Jesús**. Quantes falsedats cauen, quan **Jesús és la veritat** del cristià.

Jesús camí. Finalment, per el cristià que s'obre a la **veritat que és Jesús**, i deixa que **Jesús** reestructuri la seva vida de cap a peus, **Jesús** es converteix en el company del seu **camí** espiritual. El **camí de Jesús** és l'amor. Aleshores, el cristià que s'agafa seriosament el Treball espiritual en el que **Jesús** és el seu **camí**, la seva **veritat**, la seva **vida**, cal que revisi com és el seu **amor**.

Si ens plantejem conscientment d'escollir **Jesús camí, veritat, vida, amor**, hem de ser conscients que ens hem d'obrir al nivell de consciència transcendent i des d'allí hem d'anar reestructurant el nivell de consciència del personatge en el que vivim. Quan parlem del **transcendent, parlem de Déu**, i no parlem de cap altre. Parlem del que ens fa ser, aquí i ara. Parlem del que ens permet conèixer, comprendre, estimar, actuar, sentir. Parlem del que realment és l'ànima de la nostra ànima, la vida de la nostra vida. Parlem d'el Transcendent en el nostre interior. Aleshores, parlem més de nosaltres mateixos que quan parlem de nosaltres mateixos.

El problema que tenim és que, portem tant de temps vivint en el personatge, que no sabem què hem de fer per obrir-nos al Transcendent, de forma que puguem començar a traslladar el nostre viure, del personatge al Transcendent, a Déu. En la Paraula de Jesús que tractem de viure avui, com podem viure **Jesús camí, veritat, vida, amor**, quan vivim tan identificats amb el personatge, del que n'estem enamorats? És el moment de revisar el nivell de consciència en el que vivim des de fa molts anys. Observa aquest enllaç:

[Nivells de consciència i les lleis inexorables de cada nivell, segons Antoni Blay](#)

TREBALL PRÀCTIC D'AUTO REALITZACIÓ

Possibilitats de treball pràctic.

Si vols fer un bon treball pràctic d'auto realització, centrat en aquesta NE 5.1, en com **Jesús** es presenta i es defineix a la teva ànima. Et proposo que enfoquis la teva intenció en la direcció de viure **Jesús camí, veritat, vida, amor**. Fes una sincera revisió de la teva fe, confiança i amor a **Jesús**.

PRIMER TREBALL: MIRA I REFLEXIONA què entens, què vol dir per a tu que **Jesús és camí, veritat, vida i amor**. **Mira** com et ressona cada una d'aquests paraules. **Mira** amb ganes de comprendre, de conèixer, d'apropar-te i descobrir la veritat. **Mira** i descobreix el nivell de consciència en el que vius. De què depèn viure en un estat o en un altre? El criteri és molt clar. Per saber-ho pregunta't honestament: Jo, a la meua vida, de què espero seguretat? Quina és la base en la que jo em trobo segur? En el diner? En la meua posició? En els meus coneixements? En l'autoritat i el prestigi que he assolit? En la meua capacitat d'esforç i de produir? En la meua capacitat d'actuar socialment i de rebre'n un benefici? Tinc activada la intenció

d'exercitar la meua capacitat d'esperar-ho tot d'Aquell que és el Centre, el Principi, l'Alfa i Omega, la Supra consciència? No n'hi ha prou que et diguis: "*Crec en aquest Déu tan fantàstic*". Això no serveix de res. L'únic que realment té valor és: En la meua vida diària, en què em sostinc? En què fonamento jo la meua seguretat de cada moment?

Si llegeixes l'enllaç sobre els nivells de consciència i les seves lleis inexorable, potser descobriràs que, en alguns aspectes, estàs immers en la llei de la selva, o en la llei de la supervivència. Altres moments potser seràs generós, però vivint-t'ho des de la llei de "*ull per ull*"... Per deixar de viure en aquesta llei, pregunta't: Quina actitud tinc cap als febles i quina cap als forts? Per què vull ser més fort, més important, tenir més prestigi...? Per què necessito ser més? Esbrina-ho, perquè en la mesura en què utilitzis el desig de poder com un medi per dominar, per controlar els altres, encara estàs vivint en la llei de la selva. Tingues ben clar que:

Ningú no pot rebre res d'un nivell diferent en el que viu.

SEGON TREBALL: MIRA I REFLEXIONA. Com és la meua fe i la meua confiança en Jesús camí, veritat, vida, amor? En el creient, la imatge del vertader "jo" es perfecciona en la mesura que desenvolupa la ***vida interior i la identificació amb Jesús***. Amb sinceritat, respon-te: Qui és Jesús per a mi? Què significa Jesús per mi? Quina és la meua relació amb Ell? Quin lloc ocupa Jesús en la meua vida? En quin grau m'identifico amb Jesús? Tinc cura de la meua vida espiritual?

Et pot ser útil recordar l'experiència de Marco Amato sobre la seva relació amb Jesús. És una motivació profunda i espiritualment inspiradora. Aquí tens l'enllaç:

MARCO - QUIÉN ES JESÚS PARA TI. Y CÓMO ES TU RELACIÓN CON ÉL

El coneixement cada cop millor de Jesús i l'adhesió a Ell engendren efectivament el desig d'identificació amb Ell. Jesús esdevé així el teu vertader "jo". El creixement en la fe i en la gràcia comporten que vegis més nítidament el teu vertader "jo", perquè aleshores Jesús t'atorga cada dia més llum sobrenatural i se't revela cada vegada més plenament. Però tot això que llegeixes, no t'ho creguis fins que no ho experimentis. Per això: Conec prou a Jesús? (per allò de què "*el coneixement porta a l'amor*" i "*no s'estima el que no es coneix*"). Tinc fe en Jesús i en la seva Paraula? La llegeixo? La medito? Tracto de viure-la? Confio de veritat en Jesús? L'estimo?

***

A continuació et deixo l'enllaç sobre el MIRAR. Per practicar bé el MIRAR has d'entendre molt bé com es fa. Si aprens a MIRAR com ho explica Blay, avançaràs molt en el teu camí espiritual. Qualsevol dubte sobre l'exercici de MIRAR, l'aclarirem el dia de la sessió.

MIRAR - OBSERVAR - COMENTAT - TU ETS EL SUBJECTE QUE MIRA

***

***Disposes d'uns dies per viure aquesta Paraula de Jesús.
Converteix aquesta NE 5.1 en una experiència concreta de creixement en la fe.
Practica el MIRAR amb una actitud de total sinceritat i honestedat.
Prent-t'ho com un termòmetre de la teua fe.***